

ESTUDI GEOGRÀFIC ECONÒMIC de la comarca del Vallès

(Continuació)

Des d'aquella època fins a la quaternària diluvial, el Vallès estigué lliure de les aigües i solament subjecte a l'acció dels agents erosius i denudadors. No obstant en les diferents èpoques plicèniques es formaren alguns estanys de poca importància en els quals hom hi troba encara restes de les respectives faunes.

ERA QUATERNÀRIA. — En el període *quaternari inferior* no ocorregué res que repercutís en el Vallès.

El *quaternari superior*, última de les formacions geològiques que integra el terrer dels actuals continents, tingué molt poc desentrotllament en el Vallès, limitant-se a formar petits dipòsits al peu de les muntanyes, especialment en la part superior de les conques per on s'escorren les diferents rieres.

Sobre la naturalesa i manera de formació del quaternari superior del Vallès, devem dir que no pogué tenir lloc sinó per medi d'una inundació general, o sigui per una depressió uniforme del terreny, i entrant altra vegada les aigües marines i inundant tota la comarca, sobresortint únicament als cims de Sant Llorenç del Munt i del Montseny i els pics més alts de la serralada del litoral que quedà trencada en illes.

No es fàcil de predir el temps en qué acaba semblant estat de coses. no podent-se afirmar si les aigües tornaren al seu nivell actual abans de la tercera i última època glacial o bé si la inundació fou coetània d'aquesta època. El que sí queda demostrat, pels estudis del Doctor Almera, és que les aigües es precipitaren amb fúria pels estrets de Montcada i Martorell, oberts en èpoques anteriors.

D'aleshores ençà no ha ocorregut cap més fenòmen d'importància que alterés la topografia de la comarca.

III

OROGRAFIA

Hom pot dir que la comarca vallesana està composta d'un conjunt de valls atravessades per amples i profundes depressions, separades entre si per amples i extenses serralets d'escassa altura i suaus vessants. No obstant, a mida que anem acostant-nos a la cordillera interior (Montseny, Tagamanent, Puiggraciós, El Farell, Puig de la Creu, Sant Llorenç del Munt), el terreny és més trencat, surten més els estreps, les depressions s'estrenyen i els corrents equàtics precipiten llurs cursos formant salts i cascades sorprenents.

L'altura mitja de la planura és d'uns 200 metres sobre el nivell de la mar, de 500 a 600 metres l'altura mitja de les serralades que rodegen la comarca.